

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Táboře, předsedkyně senátu Mgr. Jaroslava Novotná jako samosoudce, rozhodl v právní věci žalobce [redacted] se sídlem Tábor, [redacted] zastoupeného JUDr. Josefem Žaldou, advokátem se sídlem Tábor, Nám. Fr. Křížíka 2840, proti žalovanému [redacted] se sídlem [redacted] o zaplacení částky 1.996.303,-- Kč,

t a k t o :

I. Žaloba, aby žalovanému bylo uloženo zaplatit žalobci částku 1.996.303,-- Kč **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal, aby žalovanému České republice – [redacted] bylo uloženo zaplatit částku 1.996.303,-- Kč, která představuje zhodnocení pronajaté nemovitosti provedenými stavebními úpravami. Pokud by se v průběhu ukázalo, že uvedená povinnost zaplatit stanovenou částku přešla na Jihočeský kraj, nechť je tato povinnost uložena Jihočeskému kraji, který v řízení vystupoval jako 2. žalovaný.

Ve věci byl dne 29. 11. 2002 vydán platební rozkaz pod č.j. 6 C 76/2002-26, kterým bylo žalobě v plném rozsahu vyhověno.

Proti vydanému platebnímu rozkazu podali oba žalovaní ve stanovené lhůtě odpor.

Na základě provedeného řízení vydal Okresní soud v Táboře dne 19. 7. 2004 pod č.j. 6 C 76/2002-72 rozsudek, kterým bylo řízení ve vztahu k Jihočeskému kraji zastaveno na základě zpětvzetí návrhu. Žaloba vůči České republice – [REDAKCE] pak byla zamítnuta s odůvodněním, že na straně žalobce není dána aktivní legitimace k podání žaloby, když žalobci nespovídá právo, kterého se prostřednictvím žaloby domáhá.

K odvolání žalobce Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře usnesením ze dne 25. 1. 2005 č.j. 15 Co 686/2004-90 rozsudek soudu I. stupně v odstavci II. ve výroku o zamítnutí žaloby a v odstavci III. ve výroku o nákladech řízení pouze ve vztahu mezi žalobcem a žalovanou Českou republikou – [REDAKCE] zrušil a věc v tomto rozsahu vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení. Pochybení okresního soudu, které muselo vést ke zrušení rozsudku přitom odvolací soud spatřuje v důvodech procesních. Zamítl-li soud žalobu proto, že účastník neunesl za řízení břemeno tvrzení nebo důkazní břemeno, aniž by mu poskytl řádné poučení podle ust. § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř., zatížil tím řízení vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci.

Okresní soud tedy vázán právním názorem krajského soudu v průběhu dalšího řízení poučil žalobce ve smyslu § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř, když měl za to, že soudu nebyly dosud předloženy důkazy potřebné k prokázání všech tvrzení, zejména důkazy k otázce aktivní legitimace žalobce k podání žaloby.

Žalobce předložil soudu již v průběhu odvolacího řízení smlouvu o převodu majetku, závazků a pohledávek, přílohy k účetní uzávěrce za rok 2003 a za rok 1998, rozvahu za období od 1. 1. 1997 do 31. 3. 1997 a od 1. 4. 1997 do 31. 12. 1997. Těmito důkazy mělo být prokázáno, že žalobce je aktivně legitimován k podání žaloby, když na něho pohledávka v žalované výši přešla. Dle názoru soudu však žádná z předložených listin neprokazuje, že by na žalobce byla uvedena pohledávka převedena. Smlouva o převodu majetku, závazků a pohledávek se o výše uvedené částce vůbec nezmiňuje, přestože ostatní převáděný finanční majetek i závazky jsou zde konkretizovány. Je s podivem, že by tak značná pohledávka nebyla ve smlouvě konkrétně uvedena, když jsou zde zmiňované i finanční položky mnohem nižší. Dle názoru soudu tedy přechod uvedené pohledávky na žalobce nebyl prokázán.

Snad jen pro doplnění lze podotknout, že ve smlouvě o nájmu nebytových prostor ze dne 27. 3. 1996 se nájemce – [REDAKCE] zavázal stavební úpravy a změny provádět jen s písemným souhlasem pronajímatele a na své náklady. Pokud se pak žalobce domáhá zaplacení uvedené částky dle § 667 odst. 1 věta čtvrtá obč. zákoníku, dle něhož dal-li pronajímatel souhlas se změnou, ale nezavázal se k úhradě nákladů, může nájemce požadovat po skončení nájmu protihodnotu toho, o co se zvýšila hodnota věci, nedopadá toto ustanovení na daný případ, neboť dle citované věty čtvrté § 667 odst. 1 obč. zákoníku jde o situaci, kdy v nájemní smlouvě nebyla otázka úhrady nákladů vůbec řešena. Pokud se v tomto konkrétním případě [REDAKCE] v nájemní smlouvě zavázalo provádět stavební úpravy

na své náklady, nemohla dle názoru soudu tato pohledávka vůči žalovanému ani vzniknout a tedy ani posléze přejít na žalobce.

Ze všech shora uvedených důvodů tedy soud opětovně návrh žalobce zamítl, když má nadále za to, že žalobce není ve sporu aktivně legitimován.

Pokud jde o náklady řízení, rozhodoval soud podle § 142 odst. 1 o.s.ř. za situace, kdy ve věci úspěšný žalovaný náhradu nákladů řízení nepožadoval.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení odvolání ve 4 vyhotoveních ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích, prostřednictvím soudu podepsaného.

V Táboře dne 30. 5. 2005

Mgr. Jaroslava Novotná, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Tereza Dvořáčková